

ΔΙΑΦΟΡΑ.

—*—*—*—

ἐπαναστάσεως ἥτις ὑπὸ τὴν ἐποψιν μόνον τῆς συνέσεως ὀφείλει νὰ καταδικασθῆ, ἢ ὑπαρξῆς τῆς Ἑλλάδος ἐφρίνετο ἀπειλουμένη. Αἱ δυτικαὶ Δυνάμεις προσηνήθησαν πρὸς αὐτὴν ἀπηνέστερον ἢ πρὸς κατακτηθεῖσαν ἐπαρχίαν, ἢ Γαλλία ἐπελήσθη τῆς προτέρας αὐτῆς ἀγωγῆς, οἱ γάλλοι ναύαρχοι καὶ πρέσβεις ἐφέροντο δίκην ἀνθυπάτων, τὸ πλεῖστον δὲ μέρος τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου ἔσχεν ὡς θέμα τὸ νὰ συκοφαντῆ τὴν Ἑλλάδα ἐνώπιον τῆς κοινῆς γνώμης, νὰ καταβιάσῃ καὶ ἀντιπαραβάλλῃ αὐτὴν πρὸς τὴν ἀναγεννηθεῖσαν καὶ ἐκπολιτισθεῖσαν Τουρκίαν καὶ νὰ τὴν παριστᾷ ὡς τόπον ἀναρχίας καὶ βαρβαρότητας. Καὶ ὅμως, τὸ μέγα ἐγκλημα τῶν Ἑλλήνων ἦν ὅτι ἡ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν συμπάθειά των ἀπέδαινεν ὀχληρὰ εἰς τὴν Δύσιν! »

Ὁ συγγραφεὺς, στιγματίζας τὸ ὑπουργεῖον τῆς κατοχῆς, ἐπιφέρει περὶ τοῦ ἐνεστῶτος τ' ἀκόλουθα

π Μὲ ὅλας τὰς ἀντιδράσεις συνέστη, τέλος πάντων ἐν ὑπουργεῖον, συγκεῖμενον ἐξ ἀνδρῶν ἐμπείρων, νέων τὴν ἡλικίαν καὶ ἀπηλλαγμένων παντὸς κομματικοῦ πάθους. Τοῦτο ἤρξατο νὰ ἐργάζεται ἀνεκδοτῶς καὶ ἀπλανῶς ὑπὲρ τῆς κοινῆς εὐημερίας, νὰ βελτιστῇ τοῦς διοικητικοῦς κλάδους καὶ νὰ λαμβάνῃ σπουδαιότατα μέτρα. Αἱ πρόσοδοι τοῦ κράτους ἀνέβησαν, κατὰ τὰς ἐπιστήμους ἐκθέσεις, μέχρι τῶν εἴκοσιν ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Εἶναι ἀναντιρρήτου ὅτι τὸ ἑλληνικὸν κράτος ἐξῆλθεν ὑγιέστερον ἐκ τῶν ἐπωδύνων αὐτοῦ ταλαιπωριῶν· εἰς δὲ τοσοῦτον μικρὸς λαὸς ὅστις δεῖκνυε τοιαύτην ἀντίστασιν κατὰ τῆς ἐξωτερικῆς πίεσεως καὶ σιατέλλεται περὶ αὐτὸν ἐν ταῖς δυσπραγίαις, εἶναι βεβαίως ἀντάξιον τῆς ὑπολήψεως καὶ τῶν μάλιστα κατ' αὐτοῦ προκατειλημμένων καὶ δὲν στερεῖται μέλλοντος.

» Ἀδύνατον εἶναι νὰ προειπώμεν τίνι τρόπῳ θέλει ἀναπτυχθῆ τὸ μέλλον τοῦτο· τὸ σημερινὸν ἑλληνικὸν βασίλειον ὀφείλει νὰ θεωρηθῆ ὡς ἀρχὴ εὐρυτέρης τινὸς ἀναπτύξεως ἥτις πάντως θέλει ἐκέλθῃ. Τὸ ἐν Εὐρώπῃ τουρκικὸν κράτος δὲν δύναται νὰ διατηρηθῆ ἐπὶ μακρὸν, καθότι αἱ βάσεις αὐτοῦ, ὡς ὅλων τῶν ἀσιατικῶν δεσποτειῶν, εἶναι σαθραὶ· οὐδεὶς πιστεύει μετὰ σπουδῆς ὅτι αἱ λεγόμεναι μεταρρυθμίσεις εἰσὶν ἱκαναὶ νὰ ἐμβάλλωσιν εἰς τὸν ὀθωμανισμὸν νέαν ἀκμὴν.

» Ἡ Ἑλλὰς, λοιπὸν, ἦν ἅπαντες οἱ ὑπὸ τὴν τουρκικὴν κυριαρχίαν ὁμοθετεῖς θεωροῦσιν ὡς τὸ κέντρον αὐτῶν, ὀφείλει, διὰ τῆς καλῆς διευθετήσεως τῶν πόρων τῆς καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν δυνάμεων τῆς νὰ καταστῆ ἡ ἐστία καὶ ὁ πυρὴν μελλουσῶν πλάσεων, καὶ προπαρασκευασθῆ ἵνα μὴ, κατὰ κρίσιμους στιγμὰς, καταληφθῆ ἐξ ἀπροόπτου· ἰδοὺ τὸ ἔργον ὅπερ εἶναι βεβαίως ἱκανὴ ἵνα ἐκπληρωθῇ, καὶ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὁποίου ἐνδιαφέρεται οὐχὶ μόνον αὐτὴ ἀλλὰ καὶ ἡ Δύσις ἅπασα.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΘΕΡΕΙΑΝΟΣ.

ΓΥΝΑΙΚΟΦΑΓΙΑ. Κατὰ τὸν Times οἱ αὐτόχθονες τῶν κατὰ τὸν Ἱβηρικὸν Ἰνδιανὸν Μαρκασιῶν νήτων συνειθίζουσι νὰ ζυγῶσιν εἰς γάμον τὰς ὠραιότερας νέας, καὶ ἀφ' οὗ νυμφευθῶσιν αὐτάς, νὰ τὰς τρώγωσιν. Οἱ ἱεραπόστολοι κατέβαλον πᾶσαν μεριμνᾶν ἵνα ἐξαφανίσωσι τὸ ἔθος τοῦτο, καὶ ὅμως οὐδὲν σχεδὸν κατώρθωσαν· διότι ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ναυκαϊβάς, ὅστις γενόμενος χριστιανὸς διήγαγε βίον εὐσεβῆ, κχτεβρόχθισε τρεῖς ἐκ τῶν συζύγων αὐτοῦ καὶ ἔφαγε μέρος τῆς πλάτης ἀλλῆς τετάρτης. Ἦθελε δὲ καταφάγει αὐτὴν καὶ ὀλόκληρον, ἐὰν ὁ λαὸς τῶν Ὀμοσπόνδων Πολιτειῶν φιληνωπία φερόμενος δὲν ἐξηγόραζεν αὐτὴν διὰ 2500 περίπου παλλήρων.

ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΑΓΓΛΙΑΣ. Ἡ αὐξήσις τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Μ. Βρετανίας κατὰ τὴν ἐσχάτως γενόμενὴν ἀπκρίθμῃσιν εἶναι ἀξιοθαύμαστος· τὸ 1842 ἔτος ἡ νῆσος τῆς Ἀγγλίας κατοικεῖτο ὑπὸ 16 ἑκατομμυρίων καὶ 124,000 ψυχῶν· τὸ δὲ 1856 περιεῖχε 19 ἑκατομμύρια καὶ 44 χιλιάδας, ἦτοι ἐν διαστήματι 14 χρόνιων ἐγένετο αὐξήσις τριῶν ἑκατομμυρίων ὡς ἐγγιστα. Ὁ πληθυσμὸς ὀλοκλήρου τῆς Μ. Βρετανίας φθάσει σήμερον εἰς τὰ 29,000,000, δηλ. εἰς ἀριθμὸν ἀπίστευτον μετὰ τὴν μετανάστευσιν 2 ἑκατομμυρίων καὶ 800,000 γεννομένην ἐντὸς τῶν τελευταίων δέκα ἐτῶν. Οἱ πλεῖστοι τῶν μεταναστατῶν τούτων μετέβησαν εἰς τὴν Αὐστραλίαν, οἱ δὲ λοιποὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν οἱ μεταναστεύοντες εἰς τὴν Αὐστραλίαν κατ' ἔτος, ἀποτελοῦσι πᾶσαν 40 ἕως 50 χιλιάδων. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξαγωγή τῆς Μ. Βρετανίας κῆξῃσιν ἐπίσης μετὰ τῆς αὐτῆς ταχύτητος. Τὸ μὲν 1847 ἡ ἀξία τῶν ἐξαχθέντων ἀνέβη εἰς 47 ἑκατομμύρια καὶ 285 χιλιάδας περίπου λιρῶν· τὸ δὲ 1856, εἰς 116 ἑκατομμύρια· καὶ τὸ μᾶλλον εὐχάριστον, ἐν ᾧ κῆξῃσεν ὁ πληθυσμὸς ἡλαττώθη ὁ ἀριθμὸς τῶν πενήτων οὐ βοηθεῖ τὸ δημόσιον. Τὸ 1849 ἦσαν εἰς τὴν Ἰρλανδίαν 308 περίπου χιλιάδες πενήτων, σήμερον δὲ μόνον 56 χιλιάδες, καὶ βεβαίως ἡ μετανάστευσις συνετέλεσεν εἰς τοῦτο. Ἡ τοσαύτη δὲ αὐξήσις τῆς κοινῆς εὐτυχίας ἐν τῷ διαστήματι 14 ἐτῶν, εἰ καὶ συνέβησαν συγχρόνως ἐπιδημίαι, πόλεμοι καὶ μεταναστάσεις, τιμᾷ τὴν φρόνησιν καὶ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ.

Ὁ στρατάρχης Βερὼν, θέλων νὰ τακτοποιήσῃ τὰ ἐξοδα αὐτοῦ, καλέσας τὸν ἐπιστάτην τῆς οἰκίας ὅστις ἐκλεπτεν αὐτόν· Lanthoine, ἠρώτησε, πόσον μισθὸν λαμβάνεις;—300 λίτρας, ἐκλαμπρότατε, ἀπεκρίθη ὁ ὑπηρέτης. — Σοὶ δίδω 1200 ἐπὶ τῷ ὄρω ὅτι δὲν θέλεις μὲ κλέπτει. — Ἀδύνα-

τον νὰ δεχθῶ τοσοῦτον ὀλίγας, ἐκλαμπρότατε, εἶπεν ὁ Lanthoine, διότι θέλω ζημιωθῆ.

— Γασκόνος τις, ἀπολέσας τὸν ἵππον αὐτοῦ ἐν Ῥώμῃ, ἐδημοσίευσεν ἐν ταῖς τριόδοις ὅτι εἰς τὸν δὲν ἀνεύρη αὐτὸν θέλει ἀναγκασθῆ νὰ μεταχειρισθῆ τὰ εἰσπρατικά μετρα, τὰ ὁποῖα μετεχειρίσθη καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ ἐν παραπλησίᾳ περιστάσει. Ὁ δὲ κλέψας τὸν ἵππον ἀπαίσιόν τι φοβηθεὶς καὶ τοσοῦτω μᾶλλον ἀνησυχῶν, ὅσω ἠγνοεῖ τὸ ἐπιχειρούμενον κακὸν ἀπέδωκε τὸν ἵππον. Ὁ δὲ Γασκόνος χείρων λίαν ἐλεγεν ὅτι καλῶς ἐποίησεν ὁ ἀποδοῦς, καὶ ὅτι μεγάλως πύχαριστεῖτο μὴ ἀναγκασθεὶς νὰ μιμηθῆ τὴν δικηγῶν τὸῦ πατρὸς, ὅπερ ἤθελε πράξει εἰς τὸν δὲν ἀνεύρισκε τὸν ἵππον. Ἐρωτηθεὶς δὲ τί ἐπραξεν ὁ πατήρ, « Ἀὐτὸς δὲ ἀποδοῦς! ἀπεκρίνατο. μὴ ἔχων πλέον εἰμὴ τὸ εἰσπρατικόν, ἐθήκεν αὐτὸ ἐπ' ὄμων καὶ ὑπέστρεψε πεζός. Ἦθελον πράξει καὶ γὰρ τὸ αὐτὸ εἰς τὸν δὲν μοὶ ἀπέδιδον τὸν ἵππον μου.

— Δικηγόρος ἀγορεύων ἐλάλει περὶ τοῦ Ἀνίβου καὶ ἐβράδυνε περὶ τὴν περιγραφὴν τῆς τῶν Ἀλπεων διαβάσεως. Δικηγόρος, εἶπε τότε ὁ πρόεδρος, ἐπίστευσον τὴν πορείαν τοῦ στρατοῦ.

— Ὁ πρόξενος τῆς Γαλλίας ἐν Βιρκελόνῃ συνεστιώμενός ποτε μετὰ τινος γαστριμάργου, μεγάλως ἐπῆνει τὴν ἡλικίαν καὶ τὰ προτερήματα μικρᾶς φιάλης οἴνου τῆς Κωνσταντίας, κατὰ τὸ τέλος τοῦ γεύματος παρατεθείσης. Ποίαν γνώμην ἔχετε περὶ αὐτῆς; ἠρώτησε τὸν συνδαιτόρα ὁ πρόξενος. — Τῆ ἀληθείᾳ, ἀπεκρίνατο ὁ γαστριμάργος θωπεύων τὴν φιάλην, εὕρισκω αὐτὴν λίαν μικρὰν ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν τῆς.

— Γέρον ἀξιωματικὸς ἐζήτηε χάριν τινὰ παρὰ Ἀουδοβίκου τοῦ ΙΔ'. Ἐκπληκτὸς δὲ καὶ ὄλος τρέμων ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, « Μεγαλειότατε, εἶπε, τοῦλάχιστον δὲν τρέμω οὕτως ἐνώπιον τῶν πολεμίων ὑμῶν. »

— Εὐπατριδῆς Νεαπολίτης τετράκις καὶ δεκάκις ἐμονομάχησεν ἵνα τὸν δάντην ἀνώτερον τοῦ Ἀριστοῦ ἀποδείξῃ. Πνέων δὲ τὰ λοιπὰ ἀνέκραξε γοερῶς. Καὶ ὁμοῦ οὐδέτερον ἀνέγων!

— Ἀουδοβίκος ὁ ΙΔ'. ἠρώτησέ ποτε σπουδάζων αὐλικὸν τινα, οὗ τὴν ἄμετρον ἐγίνωσκε φιλοδοξίαν, « Γινώσκετε τὴν Ἰσπανικὴν; — Οὐχί, μεγαλειότατε! — Κρίμα. » Ὁ αὐλικός, νομίσας ὅτι μανθάνων ταχέως τὴν γλῶσσαν ταύτην ἤθελε διορισθῆ πρέσβυς, ἐπιμελησάμενος σφόδρα, ἐξέμαθεν αὐτὴν ἐν βραχεῖ. Παρουσιασθεὶς δὲ τότε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, Μεγαλειότατε, εἶπεν, ἔμαθον τὴν Ἰσπανικὴν. — Γινώσκετε αὐτὴν ἱκανῶς, ὥστε νὰ λαλήτε πρὸς Ἰσπανούς; — Ναί, Μεγαλειότατε! — Λοιπὸν συχαίρω ὑμῖν, διότι δύνασθε νὰ ἀναγνώσητε τὸ πρωτότυπον τοῦ Δὸν Κισώττου.

— Ὁ Δακὴλ Ὁκονέλλος ἐλάμβανε δι' ἐκάστου ταχυδρομείου μεγάλην δεσμίδα ἐπιστολῶν, παρ' ἀνθρώπων δι' αὐτὸν ἄλλο ἐπιθυμούντων ἀπάντησιν ἢ ἵνα ἔχωσιν αὐτόγραφον τοῦ μεγάλου ἀνδρός. Μίαν τῶν ἡμερῶν θυμωθεὶς διότι ἔβλεπε τὰς πολυτιμωτέρας αὐτοῦ στιγμὰς ὑπὸ τοιαύτης ἀλλη-

λογραφίας καταναλισκομένης, ἀπάντησε πρὸς ἐν τῶν ὀχληρῶν τούτων. « Κύριε, γινώσκω ὅτι δι' οὐδὲν ἄλλο μοὶ ἐγράψατε ἢ ἵνα λάβητε ἐν μου αὐτόγραφον. Ἀλλὰ μὰ τὴν θεὰ ἐπιμένει, διότι ἀπεράσιμα νὰ μὴ ἐκτελέσω ταύτην ὑμῶν τὴν ἐπιθυμίαν. » Τὸ γραμματικόν τοῦτο ἀπέστειλε μισθῶς ἀναλογισάμενος ὅτι ὄντως παρεχώρησεν ὅ,τι εἶχεν ἀπορατίσει νὰ ἀρνηθῆ.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

— 300 —

Τῇ Κυρίᾳ Τ.

Σελήνη ταξιδιάρικη

Ὅπου ἔψηλ' ἀρμονίαις,

Καὶ κέματα ὀλοφώτιστα

Τριγύρω σου σκορπίλλαις

Στάσου· ν' ἀκοῦσης ἡσυχῇ

Ἐρώτησι ἀπὸ μί.

Πῶς μου, γλυκιά Σελήνη μου,

Ποῦ νὰ ἔναι τ' ὄνομά σου,

Ποῦ νὰ τεριάξῃ ἀρμονικὰ

Σ' τὴν λαμπυρῆ ὠμορρογιά σου;

Στάσου, καὶ ὁδὸς ἀπόκρισι,

Σ' τὴν ἔρημη λαλιά.

Σωπαίρεις εἰς τὰ λόγια μου

Ποῦ ἀπ' τὴν καρδιά μου βγαίνουν;

Κ' εἰς τ' ἄλλα ὑποῦ μέσα της

Ἀποθαμμένα μένουν;

Στάσου καὶ λάβε τ' ὄνομα

Ἐκείνης π' ἀγαπῶ.

Ὁ φίλος τῆς Ν. Παρδώρας.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Ἐν τῷ φυλλαδίῳ 175.

Σελ. 159 στήλ. α. στίχ. 46, ἀντὶ κοχλάζον, γράφε καχλάζον. Ἐν δὲ τῇ σελ. 160 στήλ. β'. στίχ. 14, ἀντὶ εὔρε δὲ καὶ τὰ ὑδρεῖα πεφραγμένα, ἀνάγνωθι, εὔρε δὲ καὶ τὰ ὑδρεῖα ἐμπεφραγμένα πέτραις ἡλιβάτοις. Σελ. 154 στήλ. α. στίχ. 31, ἀντὶ καπνοθήκην γράφε καπνοδόκην.